

Обука припадника Батаљона војне полиције

Кобре на Копаонику

Њихов најважнији задатак јесте обезбеђење водећих државних и војних личности. Њихове најпотребније вештине су вештине борења и преживљавања у свим условима. Њихов мото је – преживети да би сачувао поверену ВИП особу. Нема препреке коју не могу да савладају, нема изненађења које не могу да предвиде.

Невидљиви и нечујни, али брзи, ефикасни и мобилни, припадници Батаљона војне полиције за специјалне намене, елитне јединице Војске Србије, реализовали су, последњих дана марта, део редовне тактичке и кондиционе обуке у зимским условима. На скијашким стазама српске снежне краљице, покривеним мешавином вештачког и природног снега, показали су завидан ниво кондиције и вештине скијања у пару, оријентације у подручју под маглом, зимске алпинистике и борења на снегу.

Интензивна и разноврсна обука, примамљива за младе људе, жељне адреналина и сваковрсних изазова, одавно карактерише јединицу у коју се долази искључиво по жељи, добровољно. То је основни предуслов, после кога долазе сви остали. Ни добра физичка припремљеност, ни примерно познавање борилачких вештина, ни неустрашив карактер, ни чврсти, вишеструко тестирани нерви, ни огромно самопоуздање, нажалост, нису гарант да ћете бити примљени у јединицу коју чине врхунски и доказани професионалци. Заправо, гаранције и нема.

Поред велике жеље да једном постанете припадник „Кобри“, потребно је да се „сложе и многе друге коцкице“ које чине доброг телохранитеља. Можда је једна од најважнијих одлучност да свој живот подредите туђем. Управо то припаднике Батаљона војне полиције специјалне намене чини посебним. Они су, по дефиницији, свој живот спремни да заложу за живот личности коју чувају и колега с којима раде. То их и чини јаким.

– Наша је обука вишеслојна, разноврсна, интензивна и веома примамљива за све оне којима су непредвидљиве ситуације неодољив изазов. Спремност на жртвовање у нашем послу се подразумева – каже мајор Дејан Миликић из Команде Батаљона војне полиције специјалне намене. Високи захтеви у обуци омогућавају да та спремност буде поткрепљена и од-

за специјалне намене

говарајућим вештинама, тако да између задатака који се у нашем послу подразумевају и способности да се они изврше нема неподударња. Зато припадници наше јединице вежбају непрекидно, у свим временским условима, по киши, сунцу, снегу, дању и ноћу. На Копаонику смо неколико дана увежбавали посебне вештине скијања у пару и у групи, потребне за ефикасно обезбеђење личности, проверили способности стечене у области зимске алпинистике и интензивирали физичку обуку на снегу.

Познато је да вежбе на планини покривеној снегом, посебно оним неугаженим, целцем, изискују знатно већи физички напор, ваздух је разређен, често се спусти и магла, што отежава дисање и покрете чини спорим. Поред физичких, на планини се проверавају и психичке способности. Нема потребе доказивати да припадници „Кобри“ морају да сачувају присебност у свим приликама, да буду не само физички, већ и психички спремни за изазове који се у нашем послу не могу избећи. Овде, на снегу, способности тестирамо у специфичним условима, различитим од оних које имамо лети. Поред напредних и посебних вештина алпског и нордијског скијања, на Копаонику смо искористили и прилику да увежбамо неке тактичке вештине, попут кретања и оријентације зими, верања по стенама покривеним снегом и преживљавања у негостољубивим планинским условима – објашњава мајор Миликић.

Разноврсна обука

За разлику од припадника других јединица Војске Србије, којима је обука у зимским условима на Копаонику, углавном, једнолична и посвећена савлађивању скијашких

вештина, „Кобрама“ је сваки дан једнонедељног боравка на планини био другачији. После превозења моторним санкама, скијања у пару и групи, са „заштићеном особом“ у средини и увежбавања различитих поступака у случају напада, „Кобре“ су се окретале планинским стенама и њиховим ћудима. Ниједна није смела остати несавладива, ниједан врх непрегажен.

Трчећи по снегу целцу, у „оловним“ чизмама и под пуном ратном опремом, или смучајући, с ранцем тешким двадесетак килограма, пристизали би под стену коју би, само неколико минута касније, савлађивали готово без застајања. Без милости према себи, без милости према планини, узвек би се до врха и започињали немилосрдну борбу између себе и са замишљеним противником. Врцају ударци, борилачки захвати, вешти падови на снег... Ефикасно и убедљиво.

Опремљени савременим хладним и ватреним оружјем, модерним оптоелектронским средствима и разноврсном опремом, одевени у квалитетну маскирну одећу, прилагођену временским условима, припадници Батаљона војне полиције за специјалне намене на Копаонику немају ни тренутак одмора. После изузетно напорних јутарњих физичких вежби, борења, скијања и увежбавања одговарајућих тактичких радњи, паузе

КОНКУРС У ТОКУ

Недавно објављени конкурс за избор кандидата за пријем у Батаљон војне полиције за специјалне намене привукао је велику пажњу припадника Војске Србије. У Батаљону истичу да су већ примили изврстан број молби и да ће селекција кандидата започети обуком у преживљавању, у мају ове године. Ово је прилика да подсетимо све оне који желе да тестирају своје психофизичке способности и границе издржљивости да конкуришу и покушају.

Предност имају припадници војне полиције и специјалних јединица Војске Србије, али ни осталим официрима и подофицирима врата „Кобри“ нису затворена. Потребан је само висок ниво радозналости, спремности на изазове и самопоуздања.

Снимљено Јово МАМУЛА

за ручак и послеподневног исцрпљујућег марша, неки од најупорнијих одлазе у оближњи „Гранд“, хотел с базеном и квалитетно опремљеном спортском салом.

– Добра физичка припремљеност захтева свакодневно вежбање – каже мајор Горан Тасовац, командир чете у Батаљону војне полиције специјалне намене. – Кад не вежбамо борилачке вештине, напорно радимо у теретани, или се надмећемо под кошевима у спортској сали. Ту је и неизбежно пливање у хотелском базену на Копаонику или на Војној академији, када смо у Београду. Све оно што чинимо на обуци, што увежбавамо, јесте у функцији извршавања нашег најважнијег задатка, а то јесте обезбеђење највиших војних и државних личности.

Посебну пажњу поклањамо физичкој припремљености, јер је то предуслов успешног обављања задатка. Припадник наше јединице треба да буде оспособљен за дејство на сваком терену, у свим приликама. Зато овде, на Копаонику увежбавамо скијање, брзу вожњу моторним санкама и оријентацију на планини под снегом, а на другим теренима и у другим приликама, брзу вожњу аутомобилима, ескорт на моторима, или пливање и роњење. Оспособљени смо за ефикасно дејство у свим приликама у којима се може наћи особа коју чувамо – наводи мајор Тасовац.

И психа на тесту

О психичкој кондицији припадника Батаљона војне полиције за специјалне намене брине психолог поручник Мирјана Сакић. Пошто обављају изузетно одговорне напорне и често веома стресне задатке, „Кобре“ ништа не препуштају случају. Напомињући да мотива за напоран и беспоштедан рад увек има довољно, батаљонски психолог напомиње да боравак на снегу има „антистресно“ дејство.

– Припадност „Кобрама“ подразумева свакодневни напоран рад, али и осећање части, због чињенице да си у елитној јединици Војске Србије. Сваки припадник Батаљона је овде добровољно, оштром селекцијом изабран од мноштва оних који су се надали да припадају елити. Захтеви су веома строги, рад напоран и исцрпљујући, викендом и празником, пре и после подне, по киши и врелом сунцу. Адаптација на све то је веома захтевна, стрес је неизбежан пратилац живота и рада у јединици, па је и посао психолога веома значајан.

Боравак на снегу, макар и само једну недељу, омогућава извесно опуштање официра и подофицира, професионалаца који су непрекидно, током свих 24 сата, седам дана у недељи, 365 дана у години, спремни за дејство „на дугме“. Такав рад не може да прође без стреса, без последица по здравље. Зато се у овој јединици подразумевају младост, добровољност и несебична спремност за жртвовање. Просек старости припадника јединице је тридесетак година, што сведочи и о искуству, потребном за обављање тако одговорних задатка. Често се тражи смиреност, одговарајућа реакција у свим, па и непредвидљивим ситуацијама, што карактерише искусније, доказане „Кобре“ – каже психолог поручник Мирјана Сакић.

И док се краткотрајни, седмодневни боравак на снегу завршава, упркос свакодневним изузетним напорима током обуке, „Кобре“ налазе времена и за ноћни одмор и опуштање у многобројним кафићима на Копаонику. Прича о њиховој обуци ни ту се, међутим, не окончава. Чак и то, увек краткотрајно, слободно време користе за размену искустава и „анализу“ урађеног током дана, а чује се и понека шала на рачун колега. Увек с опаском да је могло и боље. ■

Душан ГЛИШИЋ
Снимио Јово МАМУЛА

